

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Kis Éva

Szerző:

Cím:

A budapesti úttörő vasúton

Forrás:

Nj kó. (Bratislava)

Bratislava

1954. X. 28.

(Hely) *Pozsony*

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy:

385.5:371.748

Hely:

Idő:

1954

Személy:

Helyszám:

A budai hegyek hátán, az ősi tölgy-, bükk- és hársfák között csillogó sínpár kanyarog. Töltése kertek és rétek zöldjét vágja át. A budapesti úttörő-vasúton vagyunk. A kis úttörő-vasút pontos mása a „felnöttek” vasútjának. Tizenegy kilométeres szakaszán megtalálható minden, ami a vasútmesterséggel összefügg.

A Hűvösvölgynél pompásan emelkedik ki a környezetből a 96 méter hosszú végállomás gyönyörű épülete. A modern, süllyesztett pályaudvarhoz külön kocsiszín és motorszerelő-javitóműhely tartozik. A bejárat előtt színpompás virágágy húzódik. Az állomás épületét gyönyörű park veszi körül.

Miután megváltottuk jegyünket, négy méter széles alagúton jutunk fel a perronra, ahonnan a vonatok indulnak. A vasúton túl a legendás hírű Nagyrét bukkan elénk. A Horthy-fasizmus idején a munkások illegális gyülekezőhelye volt ez a tisztás. Kirándulások ürügye alatt itt beszéltek meg az elvtársak terveiket, sőt a tüntetések és sztrájkok is gyakran innen indultak meg.

A következő állomás a hárshegyi megálló. A megálló előtt a kis vasút egy 200—250 méteres úgynevezett hajtúalagúton fut keresztül.

Ságvárliget a vasút egyik legszebb állomása. A magyar kommunisták hős vértanújának, Ságvári Endrének nevét viseli. Az állomás terraszáról káprázatos kép tárul elénk. Egy völgytorok legmagasabb pontján vagyunk, ahonnan jó látható egész Buda és Pest háztengere.

A jánoshegyi megállótól meredek földlépcső vezet a jánoshegyi kilátóig. A süvegformájú hegycsúcs tetején lévő csillagalakú kilátó Budapest legmagasabb pontja. A kilátó erkélyéről csodás panoráma tárul elénk. A magyar világvároson kívül még a távolabbi hegyvonalakat, Pilist, Dobogóköt, sőt még a Mátra és Bükk vonalait is láthatjuk.

Az Előre állomás épülete parkszerű erdőben áll. Innen csak néhány percig tart az út az évszázados fák között elterülő Úttörővároshoz, ahol a nyári hónapokban a magyar gyermekek ezrei és a külföldről érkezett úttörő-vendégek felejthetetlen napokat töltenek. A fák között terméskőalapra épített szellős, világos, kényelmes házikók bújnak meg: a városka „középületei”. A település szélén szabadtéri színpad áll.

Sűrű, tömörtlombú vadgesztenyesorok között gyümölcsösöktől kö-

rülvéve tárul elénk a Normafamegálló. Kellemes útunk végéhez közeledünk. Az úttörő-vasút tizenegy kilométeres pályájának végállomása a Széchenyi-hegyen van. A kis kalauzok kitéssékelnek a vonatból és jelentést tesznek az állomásfőnök bácsinak az útról. A kis vasúton, az állomásokon a moz-

donyvezetőkön és az állomásfőnökök kívül minden szolgálatot az úttörők végeznek. Ők indítanak, ők kezelik a váltókat, ők végzik a postaszolgálatot. Kis egyenruháikban büszkén, öntudatosan és felelősségük teljes tudatában tesznek eleget kötelességüknek. Csak a legjobb előmenetelű tanulókat éri az a megtisztelés, hogy az úttörő-vasúton dolgozhatnak. Előzőleg azonban az Állami Közlekedési Tanintézetben nyolchetes kiképzésben részesülnek. Itt megtanulják a forgalmi, távirati, kereskedelmi ismereteket, a váltó- és pénztárkezelést, az utasokkal való előzékeny bánásmódot.

Megkérdeztük kalauzunkat, a tizenkétéves Balogh Pistikét, hogy tetszik neki a munka.

— Életem legboldogabb napja volt, amikor az iskolában kiválasztottak erre a megtisztelő feladatra, — felelte büszkén —, sajnos, már egy hét múlva lejár a „szolgálatom”.

A Magyar Népköztársaság kormánya nagy jelentőséget tulajdonít a kisvasútnak. Az úttörő-vasútnak nemcsak az a célja, hogy szórakoztatást, játékot, örömet nyújtson az úttörőknek, hanem az is, hogy megismertesse és megszerettesse a gyermekekkel a munkát. Megtanulják a vasúton a nehézségek legyőzését, a munka iránti felelősségérzetet és ezen keresztül szüleik munkájának megbecsülését is.

Kis Éva